

مشاهدات ما در عالم معادمان، صورتِ جان مان می باشد

شماره پرسش: ۳۰۳۳۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۱۱/۲۷ ۰۷:۴۲:۰۱

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: توی شرح کتاب معاد در قسمت تجسم اعمال فرمودید که ما با صورت سیرمون در دنیا روبرو میشیم و اون رو می بینیم. مثلاً فردی ۱۰ سال کار میکنه تا حسادتش رو کنار بذاره و بالاخره هم موفق میشه و این رو در برزخ صورت روندش رو می بینه. ۱. آیا این مشاهده گری براش عذاب آور نیست؟ مگه نمی گفتیم عملی که صورت پیدا میکنه و در واقع خود ما هست و از ما جدا نیست، آیا اینطوری دیگه مشاهده گری مطرحه و ما اذیت نمیشیم؟ ۲. اگه توی این دنیا مثلاً روی حسادتمون کار کردیم ولی موفق نشدیم که کامل از بینش ببریم اونوقت تفاوت سیرش با حالت ۱ چی میشه؟ سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. مشاهدات ما در عالم معادمان، صورتِ جان مان می باشد بدون دوگانگی بین شاهد و مشهود. زیرا فرمود: «تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ» یعنی آنچه در بیرون، اطراف ما را فرا می گیرد اعم از بهشت یا آتش، صورت جان ما است که به ظهور آمده. آیا سیر عبور از حسادت در جای خود، نوعی رحمت نیست که به صورت آمده است؟ ۲. به همان اندازه که عبور کرده ایم با نور رحمت روبرو می شویم. موفق باشید